UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku Ekklēsiastikē Istoria, Eklogai Apo Tōn Istoriōn Philostorgiu Kai Theodōru

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

XII. De interitu Gratiani & de Maximi Tyrannide.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

Visual Library

non nomen Deorum, ſed Dei, nobis oſtenditur atq; indicatur, ut credamus quia in Patre & Filio & Spiritu Sancto ſolùm baptizamur, non in Archangelorum nominibus aut Angelorum, quomodo hæretici, aut Judæi, aut etiam Gentiles dementes faciunt. Hæc eſt ergo ſalus Chriſtianorum, ut credentes Trinitati, id eſt, Patri & Filio ac Spiritui Sancto, & in eam baptizati, veram ſolamque divinitatem, potentiam, majeſtatem & ſubſtantiam ejuſdem ſine dubio credamus.

θεῶν ὀνόματα, ἀλλὰ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐνδείκνυται καὶ σημαίνεται, ἵνα πιστεύωμεν ὅτι εἰς πατέρα καὶ υἱὸν καὶ ἅγιον πνεῦμα βαπτιζόμεθα, καὶ οὐχὶ εἰς τὰ τῶν ἀρχαγγέλων ἢ ἀγγέλων ὀνόματα, ὡς οἱ αἱρετικοὶ, ἢ ὡς ἰουδαῖοι ἢ ἐθνικοὶ παραφρονοῦντες. αὕτη τοίνυν ἡ τῶν χριστιανῶν σωτηρία ἐστὶν, ὥστε πιστεύοντες τῇ τριάδι, τουτέστι τῷ πατρὶ καὶ τῷ υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι, καὶ βαπτιζόμενοι εἰς τὴν αὐτὴν μίαν θεότητα καὶ δυναστείαν καὶ θειότητα, καὶ οὐσίαν, εἰς αὐτὸν πιστεύωμεν.

Cap. XII.

De interitu Gratiani, & de Maximi Tyrannide.

SEd hæc quidem geſta ſunt ſuperſtite adhuc Gratiano, qui bello ſtrenuus & civitates moderate regens, cum tandem per inſidias interiiſſet, nullis relictis liberis, qui Imperio ſuccederent, ſed ſolo fatre ſuperſtite admodum puero, qui Patri erat cognominis: Maximus quidam contempta Valentiniani adoleſcentiâ, Occidentis Principatum invaſit.

Κεφ. ιβʹ.

Περὶ τῆς γρατιανοῦ τελευτῆς καὶ τῆς μαξίμου τυραννίδος.

ΤΑῦτα μὲν οὖν γρατιανοῦ περιόντος ἐγένετο. ἐπειδὴ δὲ ἐκεῖνος ἔν τε πολέμοις ἀριστεύων, καὶ τὰς πόλεις σωφρόνως τε καὶ δικαίως ἰθύνων, ἐξ ἐπιβουλῆς ἐτελεύτησε, παῖδας μὲν οὐ καταλιπὼν κληρονόμους τῆς βασιλείας, ἀδελφὸν δὲ κομιδῇ νέον ὁμώνυμον τοῦ πατρὸς, μάξιμός τις τοῦ οὐαλεντινιανοῦ καταφρονήσας νεότητος, ἥρπασε τὴν τῆς ἑσπέρας ἡγεμονίαν.

Cap. XIII.

De Juſtina Valentiniani uxore, deque inſidiis ab ea ſtructis Ambroſio.

PEr idem tempus Juſtina, uxor quidem majoris Valentiniani, junioris autem mater, Arianæ doctrinæ ſemina quæ jam pridem ſuſceperat, filio ſuo patefecit. Nam cum ardorem fidei viri ſui probe noſſet, quamdiu is vixit, ſemper ipſa latere ſtuduerat. Sed eo mortuo, cum animum filii ſui tenerum ac flexibilem cerneret, fraudem ſuam fidentiùs proferre cœpit. Ille matris monita ſibi utilia eſſe arbitratus: illecebras enim naturæ duntaxat ſpectans, hamum lethalem minime cernebat. Primò omnium Ambroſio his de rebus locutus eſt; ratus ſi illum in ſuam ſententiam pertraxiſſet, aliis facile ſe idem perſuaſurum. Verum Ambroſius paternam ei pietatem in memoriam revocavit, hortatusque eſt ut quam acceperat hæreditatem, inviolatam ſervaret. Præterea utriusque dogmatis diſcrepantiam ei oſtendit, & quo pacto alterum quidem cum Domini doctrina & Apoſtolorũ prædicationib⁹ conſentiret: alterum v. prorſus contrarium eſſet legiq; repugnaret ſpirituali. Adoleſcens verò, utpote adoleſcens, & à matre in fraudem inducta ſtimulatus,

Κεφ. ιγʹ.

Περὶ ἰουστίνης τῆς οὐαλεντινιανοῦ γαμετῆς, καὶ τῆς κατὰ ἀμβροσίου γεγενημένης ἐπιβουλῆς.

ΚΑτ' ἐκεῖνον δὲ τὸν χρόνον, ἰουστῖνα ἡ οὐαλεντινιανοῦ μὲν τοῦ μεγάλου γαμετὴ, τοῦ δὲ νέου μήτηρ, ἃ πάλαι τῆς ἀρειανικῆς διδασκαλίας ἐδέξατο σπέρματα, δῆλα πεποίηκε τῷ παιδί. τοῦ μὲν γὰρ ὁμοζύγου τὸ θερμὸν ἐπισταμένη τῆς πίστεως, λαθεῖν ἅπαντα τὸν χρόνον ἐσπουδάκει· τοῦ δὲ παιδὸς τὸ τῶν φρενῶν ἁπαλὸν καὶ εὐεπίφορον θεωμένη, προσενεγκεῖν τὴν ἐξαπάτην ἐθάρρησεν. ὁ δὲ τῆς μητρὸς τὰς ὑποθήκας ὀνησιφόρους ὑπολαβών· εἰς γὰρ τὸ τῆς φύσεως δέλεαρ ἀποβλέπων, τὸ θανατηφόρον ἄγκιστρον οὐχ ἑώρα. ἀμβροσίῳ πρώτῳ τοὺς περὶ τούτων προσενήνοχε λόγους, ἡγούμενος εἰ τοῦτον μεταπείσοι, τῶν ἄλλων ῥαδίως ἂν περιέσεσθαι. ὁ δὲ, τῆς τε τοῦ πατρὸς ἀνεμίμνησκεν εὐσεβείας, καὶ τὸν κλῆρον παρεκάλει φυλάττειν, ὃν παρέλαβεν, ἄσυλον. ἐδίδασκε καὶ τὴν τῶν δογμάτων διαφορὰν, καὶ ὅπως τὰ μὲν, τῇ τοῦ κυρίου διδασκαλίᾳ καὶ τοῖς τῶν ἀποστόλων συμβαίνει κηρύγμασι· τὰ δὲ, ἄντικρυς ἐναντία, καὶ τῇ πνευματικῇ νομοθεσίᾳ μαχόμενα. ὁ δὲ νέος, οἷα δὴ νέος, καὶ παρὰ μητρὸς ἠπατημένος θηγόμενος